

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΑΤΤΙΚΑ.

Ἐχων πρό τινος χρόνου ἀντιγεγραμμένα ψηφίσματα δύο Ἀττικά προεκυλεύει ἀπό λίθων, ἀποκειμένων ἐν ταῖς συλλογαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἑταιρίας, ἐκδίδω αὐτά σήμερον μικροῖς μόνον γράμμασι, τὸ μὲν ἕνεκα εὐκαλίας μου, τὸ δὲ ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου ἐν τῷδε τῷ φυλλαδίῳ, ὑπερπεπληρωμένῳ ἤδη, καὶ προσέτι, ἵνα μὴ ἀναβάλληται ἐπὶ πλεόν ἡ δημοσίευσίς των. Ἡ δὲ γὰ-

ρὶν τῆς μείζονος πιστοποιήσεως τοῦ κειμένου μεγαλογράμματος ἕκδοσις δύναται νὰ γίνη ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ παρ' ἄλλων.

Εἶναι δὲ τὰ σήμερον ἐκιδόμενα δυστυγῶς κολοβά, ἀλλ' εὐτυγῶς πάλιν, εἶναι στοιχηθὸν γεγραμμένα, ἕξ οὗ εὐκολύνεται ὅπως οὖν ἡ κατ' εἰκασίαν ἀναπλήρωσις τινῶν χασμάτων. Ὡσαύτως ὀηλῶ, ὅτι ἀμφοτέρων ὁ λίθος εἶναι Πεντηλῆσιος.

1.

-
 . . . ο . . .
 . . . νδ . . .
 . . . μεν Ι . . .
 . . . ἐν τῷ ἀγορά(ι) . . .
- 5 οἱς δὲ μῦται ε . . .
 . . . χοντα καὶ Ἑκατόν . . .
 . . . ες μουσικῆς καθάπερ . . .
 τὸ Ἡ(φα)στο καὶ τῆς Ἀθηναι(α)ς . . .
 Ἀθηναι(ο)ς Ἡθῆν χρεῖ ἔχασαρσ ἀργ(ύριον) . . .
- 10 Ἡ(ε)ροποι(α) δὲ Ἡοίτινες Ἡεροποιείσα(ι) δι-
 α)κλε(ρῶσαι) ἐκ τῶν δ(ικασ)τῶν Ἡένα ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ το Ι . . .
 ρ)χοι δ(ιακλ)εροσάν(ον, μετὰ τῶν τῆς βουλῆς διακλερο . . .
 ον τῆς βουλῆς Ἡοι δὲ λ(αχ)όντες μισθοφορόντων καθάπερ Ι (ἐ-
 πι)μείλοντα(ι) τούτων· Ἡ(ο)ι δὲ κολακῆται ἀποδιδόντων αὐτοῖς τὸ ἀργ(ύριον) δια-
- 15 κλεροσάτο δὲ καὶ Ἡε θ(ο)λὲ σφῶν αὐτῶν Ἡεροποι(ο)ς δέκα ἀνδρ(α)ς Ἡένα ἐκ τῆς φυλ-
 ῆς Ἡεκάστ(ε)ς, δῶναι δὲ (χ)αὶ ταῖς μετοικίαις τρεῖ(ς) βουῆς· τούτων τ(ῶν) βουῶν μὲν· Ἡοι Ἡ-
 εροποιοι (νε)μόντων (α)ὐτοῖς ὀμά τὰ κρέα· τῆς δὲ ποντῆς Ἡόπος (ἂν Ἡορ κάλλιστα
 πενθθαί Ἡο(ι) Ἡ(ε)ροπ(ο)ιοὶ ἐπιμείλοσθον καὶ ἂν τις τι ἀκοσμέ(ι), (κο)λαζόντων Ἡοῦ·
 Τ· οἱ μὲν ζεμ(ί)ται μ(ε)χρ(ι) πε)ντέκοντα δραχμῶν καὶ ἐχγράφον ἐ(κ) τῶν καταλόγων· ἐ(α)-
 20 ν) δὲ τις ἀχ(ο)σι(α)ς· εἰ μ(ε)ζον(ο)ς ζεμ(ί)αις, τὰς ἐπιβολὰς ποιό(ν)των (Ἡοι) Ἡεροποιο(ο)ι·
 τ(ῶν) Ἡο(ι) Ἡ(ε)ροποιο(ο)ι . . . ῥ . . . ντο το ἀρχοντος, τὸς δὲ βου(ς) . . .
 Α· τ(ῶν) γο(. ἐπὶ τῶν βομῶν· Ἡοίτινες δὲ ἄρονται Ε· (π' ὄμων τὸς βουῆς· Ἡοι
 Ἡεροποι(ο)ι(α) Ἡαιρέσθον) διακοσίαις ἐχ(ς) Ἀθε(να)ϊον, τὴν δὲ λαμπάδα τελεῖν· τῆ(ι) πε-
 ν)τετεριδί (καὶ ταῖς Ἡεφ) αἰστίαις, ποιόντων δ(ε) (Ἡοι) Ἡεροποιο(ο)ι . . .
- 25 . . Ι λαμπαδ(ε)δρομ(ί)α· καὶ τὴν ἄλλον ἀγῶνα γίνεσθαι καθάπερ· . . .
 . ταῖ)ν θεα(ῶν) Ἡοι Ἡεροποιο(ο)ι ποιῶσι, καὶ τὸ λοιπὸν ἔων δοκέ(ι) . . .
 ΟΞΕ ντων Ἡοι Ἡεροποιο(ο)ι καὶ τ(ο)ι . . .
 Ν Ἡ(ο)ι δὲ λαμπάδαρ)χοι Ἡοι Ἡειρεμένοι ἐς τὰ Προμηθ(ί)α . . .
 Τ(. προ)σε)Ηελόσθον, τὸν δὲ βομῶν τῷ Ἡερα(ῖ)στοι

- 30 . . . το ποιεσάτο Ηε βολλέ καθότι άν αύτ(ι δοκῆ . . .
 . . . σθαι καθ' εμέραν έν τῆ τελεσταία πε(ντετεριδι
 . . . αν καθ' αναγορευέν καθότι άν κρηθῆ
 . . . οι και Ηοι άγονισται, τός δε κρη(τάς
 . . . περι) δε τῶν ἄθλων τῆς αναγραφῆς
- 35 ό δεῖνα εἶπεν· τὰ μὲν ἄλλα καθ(ά)περ τῆ βολλῆ· ἀναγραφ(ασάτω δε
 . . . ἐν τῶν Ηιερεῶ Ηο γραμματεῦς Ηο τῆς β-
 ολης) δραχ(μῶς

Τρία ἦσαν τὰ τεμάχια τῆς στήλης τῆς ἐγούσης τὸ ἄνωτέρω κείμενον ὅτε εὐρέθησαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1882, ἐν μέγα καὶ δύο μικρά. Ὑψος τοῦ μεγάλου 0,37, πλάτος 0,38, πάχος 0,14. Εὐρέθησαν ὁ ἐν Ἀθήναις μεσημβρινοανατολικῶς τῆς Καπνικαρέας ὅπισθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ φανοποιοῦ Ὀθωνος Στατινοπούλου, ὅστις ἐδωρήσατο τὰ δύο εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν, (καὶ εἶναι νῦν καταγεγραμμένα ἐν τῷ Λιθίωνων καταλόγῳ ὑπ' ἀριθ. 3674. διότι τὸ ἔτερον τῶν μικρῶν ἀπωλείσθη οὐ πολὺ μετὰ τὴν εἴρεσιν. Ἀλλ' εὐτυχῶς εἶχε λαθῶν πρότερον ἀποτύπωμα αὐτοῦ χάρτινον ὁ Γεν. ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Παν. Εὐστρατιάδης καὶ μοὶ τὸ παρεχώρησεν εἰς χρῆσίν μου τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1882. Ἐνηρμόσθη δὲ αὐτὸ στενόμακρον ἢν καὶ ἐνεσφηνώθη καλῶς εἰς τὰ ἄνωτέρω μέρη τῆς στήλης. Περιέχει δὲ περὶ τὰ 70 γράμματα ἀποτελοῦντα μέρος ἐσώτερον, ὅγι ἀκρῆνον, στίγων δώδεκα, τῶν ἀπὸ 8^{ου} μέχρι 19^{ου}, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ τῶν τοHe, λήγον δὲ κάτω, ἔθνα τὰ δύο γράμματα χρ τῆς λέξεως (μῆ)χρη(ι) λίαν τῷ ὄντι εὐπρόσδεκτα διεσώθησαν.

Ἐκ στίγων τινῶν τοῦ κειμένου, εὐχερέστερον συμπληρουμένων διὰ εἰκασίας, μάλιστα δὲ τοῦ 15^{ου}, ἐξήχθη, ὅτι ἀνά 61 γράμματα ἴα εἶχε ποτε ἕκαστος στίχος. Ὀλίγας δὲ, κατὰ τὸ ἔθος μου, ἔδωκα συμπληρώσεις. Ἄλλοι θὰ προχωρήσωσι πλειότερον, δὲν ἀμφισβάλω, καὶ εὐχομαι αὐτίς ἐπιτυγίαν, μάλιστα εἰς τοὺς στίχους 21^{ον} καὶ 22^{ον}, ἔθνα πολὺ κοπιήσας οὐδὲν ἐξεφρόντισα ἄξιον ἀναγραφῆς, ὅμως δὲ ἄς εἴπω, ὅτι τὰ ἐν μέσῳ τῷ 21^ῳ στίγῳ γασματώδη πολλαῖς ἐσεκέρθην ἢ τὰ συμπληρώσω οὕτω· ἐκπεριμέντω εἰς, παραδεχόμενος δηλ.

ὅτι σφαλῆς ὁ λιθοξόος παρέλειψεν ἐν ε, (καθὼς φαίνεται ὅτι ἐσφάλη καὶ ἄνω ἐν στίγῳ 9^ῳ γαράζας τὰ ξησαιρεε ἀντὶ ἐχσαιρεῖσθαι ἢ ἐχσαιρεῖν.) Ταῦτα δὲ ἤθελα οὕτω νὰ τολμήσω, ἐπειδὴ ἔβλεπα ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τοῦ ρ δύο κολοβίων γραμμάτων τὰ ἄνω μέρη ὄντα ὀριζόντια· ἔπειτα πάλιν ἀποδείλιασα. Καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δὲ στίχους εὐχομαι ἐπιτυγίη θεραπειαν, διότι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι, καθ' ὅσον ἤξεύρω, ἐν τῶν σπουδαιοτάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς λατρείας.

2.

-
 Λαγορ; ακα
 λεις αμπατ
 υρτιε; πε Α
 ἐν πό(λε;)ου τῶν
- 5 τὸς στρα)τεγὸς τ(ὸς) μετὰ Ι
 ατον Ι Ι νοντονα
 ος Ηοδ' ἂν δανει-
 ις π(λ)ιν Ηαι τρι-
 μενος πλεν ἐπὶ τ-
- 10 Η)ος τ(ά)χιστα ἀποσ-
 οΙ, εἰ δὲ μὲ ἐσ(χ)ο-
 σιν ; εἰς τὸ δ)ικαστέριον Ηο(ς ;
 τ(ά)χιστα) ἐθέλοντος ἀπι-
 κομιδῆς τῶν νε(ῶ;)
- 15 ν;) ἐγ Μακεδονίας σ'
 ἐπιμ)ελεθῆναι Ηόπος
 ἂν) τα Ἀθῆναζε καὶ π-
 αν κομίζεται Ηε
 φυ)λακῆν πέν ἀρίστ-
- 20 εν ἔαν δε μὲ π(ῶ)σαι;) κατὰ ταῦτα, ὄφελ-
 εν δραχμῶς) Ι Ι Ηιεράς τῆ Ἀθ-

νοιαί) οντι και κομι-
 ΛΟΛ

Ἐξ Ἀθηῶν και τοῦτο τὸ τεμάχιον, ὕψους 0,24, πλάτους 0,15, πάχους 0,09. Ἐδωρήθη δὲ εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν ἐν μηνί Νοεμβρίῳ τοῦ 1882 ὑπὸ τοῦ ἐγγεῖτου Ἐπαμ. Αμβροσιάδου, και εἶναι καταγεγραμμένον ὑπ' ἀριθ. Λιθίνων 3718. — Δυστυχῶς, ἀφοῦ προσέθηκα περὶ τὰ 75 γράμματα εἰς εἰκασίας εἰς τὰ τοῦ λίθου, βλέπω θετι οὐδαμῶ συνελγῆ λόγον κατάρθουσα νὰ κατασκευάσω οὔτε νὰ μαντεύσω ἡδυνήθη, ὡς πῶσα ἀρὰ γε γράμματα εἶχεν ἕκαστος στίχος· ἀλλὰ φαίνεται πως ἐκ τῶν τριῶν προτελευταίων στίχων, θετι δὲν ἴθι ἴσαν λιαν πολυγράμματοι. Βύζομαι τῶ μετ' ἐμὲ ἐκδόθη νὰ θεραπεύση πλὴν τῶν ἄλλων μάλιστα τὸν ἑνατον στίχον και νὰ διακρίνη, ἂν τὰ ἐκεῖ ἀρχαϊκὰ γράμματα τοῦ λίθου Π-ΕΝ ἀναγνωστὰ εἶναι κατὰ τὴν νεωτέραν ὀρθογραφίαν π.εἰρ ἢ π.εἰθ. Παρατηρῶ δὲ, θετι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ἐν τῶν ἐλλίγων δημοσίων ἐγγράφων τῶν ἀνεργουμένων εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου και ἀναφερομένων εἰς τὰς σγῆσεις τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὴν Μακεδονίαν, και διὰ τοῦτο ἀξίον σπουδῆς πολλῆς. Ἴδε τὰ ἄλλα ἐν CIA, I, ἀρ. 40—43.

Ἦς ἐπιμετρον ἄς ἐκδοθῆ σήμερον ἐνταῦθα και ἐν τοῦ ἔτους 388 πρ. Χρ. ψήφισμα κατὰ τι πλη-

ρέστερον ἢ ὅπως ἐν τῷ CIA, II, 1, ὑπ' ἀριθ. 13 ἐξεδόθη, τότε·

	Θ	ε	(ο	ι.
	Ἐδοξεν	τῆ	βο(υ)λῆ	και τῶ δῆμοι . . .
	ἢς ἐπρ	υτάνεν(εν,		
	ἐκθῆ	ε	γραμμῶ(τευεν, ὁ δεῖνα ε-	
5	πισταί	ει, Πυργ(ων ἤρχεν, ὁ δεῖνα εἰ-		
	πεν' ἴπα	ινῆσαι /		
	οδώρο τ	ον Χιον (ἀρετῆς ἐνεκα και εὐνοίας		
	τῆς εἰς	(Ἀ)θηναί(ους, και εἶναι αὐτὸν π-		
	ροῦζο	(ν) και εἰ(εργέτην		
10	ψ)ησι			
			

Ἐάντων τῶν στίχων τὰς ἐξαγράμματος ἀρχάς, ὡς τὰς ἀπεγώρῃσα ἐνταῦθα διὰ γραμμῆς καθέτου, τὰς ἀνέγνων ἐπὶ λίθου Πεντελησιῦ, ὕψ. 0,19, πλάτ. 0,11, πάχ. 0,08, ἐν ἡγοράσαμεν διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας τῆ 12 Ἰουνίου τοῦ ἔτους τοῦτου και εἶδα, θετι ἀνήκουσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀρ. 13 τοῦ Corpus, τὸν ἐκδοθέντα τῷ 1877. Εἶναι δὲ ἐλπὶς και ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ πλουσίᾳ συλλογῇ ἀριθμῶν νὰ συμπληρωθῶσιν οὕτω και κάλλιον ἔτι, προτόντος τοῦ χρόνου. — Κατεγράφη τὸ νέον τεμάχιον ὑπ' ἀρ. Λιθίνων 3771.

Ἐν Ἀθῆναις, τῆ 20 Νοεμβρίου 1883.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΑΓΓΕΙΟΝ ΤΑΝΑΓΡΑΪΚΟΝ

(Ἔγρα Πίν. 7 και 7*)

Ἐκατὰ μάρτιον τοῦ 1881 ὁ ἔφορος κ. Σταματάκης ἀνεσκαψεν ἐν Τανάγρα παρα τὴν εἰς Θήβας ἀγρυσαν πεδινήν ὁδὸν τάφον, ἐν ᾧ εὐρέθησαν πλὴν πηλίνων τιῶν μορφῶν και πολλὰ ἀγγεῖα, μεταξὺ δὲ τούτων ἐξέγρυσαι τὰ ἐξῆς:

1) Σκύφος τρίωτος ὕψ. 0,175 (ἀριθ. τοῦ εὐρε-

τηρίου τῆς ἀρχαιολ. Ἐταιρίας 2382) ἔχων τρεῖς παραστάσεις. α'. και β'. Γυνὴ ἐν γιγῶνι ποδήρει και ἀνευ κοσμημάτων κατὰ τὰς παρυφάς. Ἀμφότεραι φέρουσι ἄβας, ἡ μὲν μίαν, ἡ δὲ δύο, ὑπενοθυμίζουσι δὲ κατὰ τὴν τέχνην ἐν μικρῷ τῆν ἐν Μονάχῳ Εἰρήνην τοῦ Κηφισοδότου. γ'. Ἀνὴρ ἐν γι-